

PAGINA 11

KWARTAALBLAD VAN DE 11.11.11-BEWEGING

08/2010

Youssou N'Dour schittert op De Wachtnacht

GAZA
werken in een
openluchtgevangenis

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

EDUCATIECEL: Marjan Cauwenberg,
Jasse Cnudde, Bart Demedts, Tinne Dons
en Eddy Maes

BELEIDSDIENST: Marc Maes en Lonne
Poissonnier

ZUIDCEL: Benoît Van Maele en
Tomas Van Acker

CONCEPT EN REALISATIE:
Metronoom, Antwerpen

FOTO VOORPAGINA:
Jeremy Llewellyn-Jones

DRUK:

Druk In De Weer, Gent

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Bogdan Vanden Berghe
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

REDACTIE:

Pagina 11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 16
Fax 02 536 19 02
e-mail pagina11@11.be
www.11.be

NATIONAAL SECRETARIAAT:

11.11.11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 11
Fax 02 536 19 10

PROVINCIALE SECRETARIATEN:

11.11.11 ANTWERPEN
Patriottenstraat 27, 2600 Berchem
Tel. 03 281 06 62
Fax 03 281 06 89
e-mail antwerpen@11.be

11.11.11 LIMBURG
Pastorijstraat 40, bus 7,
3530 Houthalen-Helchteren
Tel. 011 87 14 80
Fax 011 85 14 93
e-mail limburg@11.be

11.11.11 OOST-VLAANDEREN
Dok Noord 4, E 102, 9000 Gent
Tel. 09 233 02 03
Fax 09 233 94 84
e-mail oost-vlaanderen@11.be

11.11.11 VLAAMS-BRABANT/BRUSSEL
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 53 of 02 536 11 33
Fax 02 536 19 01
e-mail brabant@11.be

11.11.11 WEST-VLAANDEREN
Hugo Verrieststraat 22, 8800 Roeselare
Tel. 051 24 06 13
Fax 051 24 08 39
e-mail west-vlaanderen@11.be

Overname van (delen van) artikelen
is toegestaan, mits bronvermelding.

Over stadsgidsen en zo

Het comité van Gent-Zuid heeft twee gediplomeerde stadsgidsen in zijn rangen. Ik kan het elk comité aanbevelen. Die mensen verdwalen niet bij de deur-aan-deuractie en in het stille seizoen willen ze het comité wel eens laten genieten van de oude verhalen onder straatstenen en achter gevels. Vorig weekend nog zijn we op stap geweest met onze twee geschiedenisboeken. En het weze gezegd, in Gent is de historische concentratie per vierkante meter behoorlijk groot.

Neem nu het Sint-Pietersplein. Speel de geschiedenis van dat plein in fastforward en het lijkt op een hyperkinetische lego. Onwaarschijnlijk

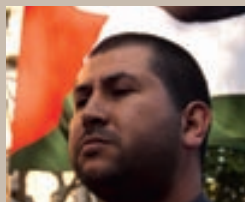
wat daar door de eeuwen heen opgebouwd en afgebroken is. De laatste jaren vooral circussen, kermissen en podia. Maar voorheen was het een komen en gaan van huizen, kerken en kloosters. Tot de Franse bezetter er een oefenplein voor het garnizoen van gemaakt heeft. Ook de Gentse 'garde civique' moest er in het gelid leren marcheren. Zonder succes, ze zijn de annalen ingegaan als de 'garde comique'. Maar dit geheel terzijde.

Op 11 september zal de Noord-Zuidbeweging het plein in beslag nemen. Ook met de bedoeling om er geschiedenis te schrijven. Amsterdam heeft zijn 'Nachtwachter'. Voortaan zal Gent de 'Wachtnacht' hebben, een tableau vivant van 10.000 wachtende mensen. Een plein vol geconcentreerde verontwaardiging over het uitblijven van een eerlijke herverdeling van macht en rijkdom. De Millenniumdoelstellingen realiseer je niet met rethoriek en kruimels. Daar kunnen we niet hard genoeg op hameren. Zorg dus dat het Sint-Pietersplein op 11 september de annalen ingaat als 'te klein voor de Noord-Zuidbeweging'.

Weinig kans dat stadsgidsen de 'Wachtnacht' in hun verhalen zullen opnemen. Van Monumentenzorg mogen we op het plein geen sporen achterlaten. Niet één enkel boorgaetje, laat staan een triomfboog of een ruïne. En daar moeten stadsgidsen het nu net van hebben, van het ontcijferen van tastbare sporen. Maar laat ons hopen dat de sporen van ons activisme ooit in het Zuiden zichtbaar zullen zijn.

BART DEMEDTS

Niet te missen in deze Pagina 11

- Europese Unie: zwak engagement voor Millenniumdoelstellingen p. 5

- Werken in een openluchtgevangenis. Lokale ngo's doen het in Gaza. Dossier p. 6

- 50 jaar onafhankelijk en moord op mensenrechtenactivist. Contradictie of rode draad? p. 10

"Mijnbouw dringend reglementeren"

CATAPA, het Comité Académico Técnico de Asesoramiento a Problemas Ambientales is een jonge vrijwilligersorganisatie. Ze werkt rond (anders)globalisering en duurzame ontwikkeling in Bolivia, Peru, Guatemala en Honduras en focust op de mijnbouw. Coördinator Daan Janssens legt uit waarom.

Door explosies in de San Marcosmijn in Guatemala ontstaan enorme barsten in de muren, zoals in het huis van deze twee kinderen. FOTO STEVEN HEYVAERT

De mijnbouw in het Zuiden zit blijkbaar in de lift.

Daan Janssens. De wereldbevolking neemt toe, terwijl grondstoffen schaarser worden. De laatste tien jaar steeg de prijs voor bijna alle metalen zoals goud, zilver, coltan en koper, die vooral in het Zuiden te vinden zijn. Deze landen laten zich gemakkelijk verleiden door buitenlandse investeringen. De lonen zijn er bovendien laag. Dit alles maakt mijnbouw erg winstgevend. Ook bestaat er meestal geen strenge milieuwetgeving, waardoor bedrijven ongehinderd hun gang kunnen gaan. De impact, zowel voor de lokale bevolking als voor het milieu is echter desastreus.

Wat zijn de concrete gevolgen voor de lokale bevolking?

Daan. De overheden verlenen concessies zonder inspraak van de landbouwgemeenschappen. De moderne mijnbouw gebeurt niet meer ondergronds, maar in enorme open groeves. Bewoners worden daarvoor ongewild uit hun huizen gezet. Zij zien bovendien meestal zo goed als niets van de enorme winsten, integendeel, de lokale ontwikkeling gaat er meestal op achteruit. Hun landbouwgronden verdrogen doordat de mijnbouw dagelijks miljoenen liters water verbruikt. Giftige producten komen terecht in het drinkwater. Mensen worden ziek, kinderen hebben een ontwikkelingsachterstand.

Hoe probeert CATAPA bij te

dragen aan een eerlijke vorm van mijnbouw?

Daan. We willen mensen bewustmaken, zodat ze even nadenken voor ze nog een gouden ring kopen, of een nieuwe gsm. Zo doen we al enkele jaren tientallen infoavonden, nodigen we onze partners uit, en organiseren we docu-latinofestivals in Gent en Antwerpen. Daarnaast werken we met onze lokale organisaties aan conflictpreventie. Meestal zorgt mijnbouw immers voor intense conflicten tussen boeren enerzijds en bedrijven en politici anderzijds. We onderzoeken samen de impact van mijnbouw en kijken hoe het op een meer rechtvaardige en verantwoorde manier kan. We werken samen met ngo's, milieu- en mensenrechtenorganisaties, vakbonden en universiteiten, zowel in België als in de rest van de wereld, om zo een internationale beweging te kunnen vormen.

CATAPA bestaat vooral uit jonge mensen.

Hoe slagen jullie daarin?

Daan. Toen we in 2005 begonnen met CATAPA geloofden we nooit dat we zouden staan waar we nu staan. Inmiddels zijn we met zo'n 360 verenigd in 10 werkgroepen en 65 projectgroepen. Het gros zijn jonge mensen maar iedereen is uiteraard welkom. We vormen een beweging voor en door Latinos en Belgen. We bieden iedereen die gelooft dat een andere wereld mogelijk is een concreet en zinvol engagement aan. We werken nauw samen met hogescholen en universiteiten. Veel studenten maken hun thesis over één van onze projecten. Zo zijn er altijd wel jongeren die erg geïnteresseerd raken en blijven plakken.

MARJAN CAUWENBERG

• www.catapa.be

Youssou N'Dour

hoofdact op De Wachtnacht

Jawel, niemand minder dan Youssou N'Dour zal
op 11 september het Gentse Sint-Pietersplein op

FOTO: JEREMY LLEWELLYN-JONES

zijn kop zetten. De ideale ondersteuning voor onze
videoboodschap over de Millenniumdoelstellingen.

ZWART VAN 'T VOLK

In ons juninummer konden jullie al uitgebreid het programma voor *De Wachtnacht* lezen.

We willen een sterk signaal geven aan onze politici dat het tijd is dat ze werk maken van de realisatie van de Millenniumdoelstellingen.

Dat we er met velen zo over denken, willen we laten zien op 11 september. We rekenen dan ook op iedereen die het Zuiden een goed hart toedraagt om het Sint-Pietersplein zwart te doen zien van het

volk, wachtend. Alleen op die manier kunnen we de politici wereldwijd overtuigen. We maken een videoboodschap die we zullen overhandigen op de top van de Verenigde Naties in New York. Zorg dat je er zeker bent om 18.00 u!

WACHTEN VERZACHTEN

Natuurlijk mag dat wachten ook wat worden verzacht. Dat doen we, met een rijk gevuld programma, voor elk wat wils. We starten met een debat en een film over de Millenniumdoelstellingen.

Om 16.00 u schalt de Propere Fanfare over het Sint-Pietersplein en zal er zo meteen de sfeer in brengen. Vanaf 18.00 u nemen onder meer Sioen, Radio Candip, Luc De Vos, Tom Dice en Stromae het podium in. Het zijn enkele van de Belgische artiesten die *De Wachtnacht* steunen met een optreden.

En natuurlijk Youssou N'Dour, de muzikant uit Senegal die de Afrikaanse muziek in de ganse wereld populair heeft gemaakt. Dankzij de steun van Ethias kan *De Wachtnacht* zo'n wereldster programmeren.

Zijn mix van aanstekelijke Afrikaanse ritmes en veel opzwepende reggae staat garant voor een spetterend optreden! Via zijn muziek strijdt 'You' al jaren voor mensenrechten en een eerlijke wereld. Zo stond hij voor Amnesty International al op het podium naast Sting, Bruce Springsteen en Tracey Chapman. Hij was ook het gezicht van de UNICEF-campagne tegen malaria. Voor de Wereldbeker voetbal van 1998 zong hij de openingshymne met Axelle Red. Ongetwijfeld zal hij het hele Sint-Pietersplein aan het dansen krijgen. Een extra reden om erbij te zijn op 11 september!

MARJAN CAUWENBERG

• www.wachtmee.be

PROGRAMMA

- 15.00 u **Debat over de Millenniumdoelstellingen, Vooruit**
met Elizabeth Bukusi, Martin Khor, Jan Vandemoortele, Rudy De Meyer
- 15.00 u **Film '8', Ugent, Blandijnberg 2, auditorium E**
Kortfilms over de Millenniumdoelstellingen van 8 regisseurs: Gus Van Sant, Jane Campion, Wim Wenders, Mira Nair, Gael Garcia Bernal, Jan Kounen, Gaspar Noe, Abderrahmane Sissako
- 16.00 u **Feestelijke opening Wachtnacht op het Sint-Pietersplein**
Optredens van De Propere Fanfare, de Rambling boys of pleasure, prijsuitreiking jongerenwedstrijd, kinderdorp ...
- 17.45-20.30 u **Millenniumdoelstellingen filmpjes en quotes, optredens**
Stef Kamil Carlens, Sioen, Luc Devos, Tom Dice, Stromae, Coco Jr, Johan Verminnen, Radio Candip en Eric Melaerts
Presentatie: Geena Lisa en Nic Balthazar
- 18.30 u **Opname van de wachtmee-boodschap**
- rond 21.00 u **Optreden Youssou N'Dour**
- 23.00 u **DJ Sven Van Hees**
- 24.00 u **Live uitzending Studio Brussel, Vooruit (tot 4.00 u)**

Europese Unie blijft ondermaats!

In juni boog de Europese Raad zich over de Millenniumdoelstellingen. Een sterk engagement van de Europese Unie zou de VN-top in september redden. Helaas schuift de Unie vooral de zwarte piet door naar anderen.

Op 20-22 september komen de 191 landen die destijds de Millenniumverklaring ondertekenden terug samen om het beleid van de afgelopen tien jaar te evalueren en te bekijken hoe de Millenniumdoelstellingen alsnog te bereiken. Als er één aan de kar zou moeten trekken, is het wel de Europese Unie, het rijkste blok in de wereld.

ACHTER OP SCHEMA

Op het vlak van ontwikkelingssamenwerking schiet de EU alvast tekort. De beloofde 0,7 % van het Europees inkomen (BNI) tegen 2015 zal het niet halen. Door de recente crisis ligt de Unie maar liefst € 19 miljard achter op haar schema. Duizend miljard hebben de Europese leiders nochtans uitgegeven om de banken te redden. Veel meer dan ze sinds 1960 in het totaal aan ontwikkelingshulp besteedde!

En voor de VN-top van september serveert de Europese Raad ook maar een lauwe kost. Volgens haar blijven de Millenniumdoelstellingen haalbaar, mits een sterk politiek engagement vanuit de hele internationale gemeenschap. Dat de Europese Unie zelf ook tot deze internationale gemeenschap behoort, lijkt zij wel te vergeten. De verklaring bevat vooral veel oproepen gericht aan andere actoren, zoals de ontwikkelingslanden, de civiele maatschappij, de private sector, de opkomende economische machten, multilaterale organisaties, enz. De unie lijkt de zwarte piet dus door te willen schuiven naar anderen.

MAAR DE TOBINTAKS GAAT VOORUIT

De financiële crisis en de besparingen die de Europese regeringen nu willen doorvoeren hebben ook hun positieve kant. Zo groeide het besef dat het nodig

is de financiële sector aan te pakken. Daarnaast is de Unie ook op zoek naar andere bronnen voor geld voor ontwikkeling. De Europese Raad vernoemde uitdrukkelijk de financiële transactietaks in haar juniverklaring. Een internationaal panel van experts stelt ten andere voor om op korte termijn over te gaan tot de invoering van een Tobintaks. Het Belgisch voorzitterschap plaatste alvast de taks op de agenda van de Europese bijeenkomst van de ministers van financiën van 7 september.

Meer en alternatieve middelen voor ontwikkeling zijn zeker nodig. 11.11.11 wil zich daar voor blijven inzetten. De Europese Unie moet haar achterstand inhalen en haar belofte voor 0,7 % in 2015 aanhouden. Maar ons eisenpakket voor *De Wachtnacht* is ruimer dan dat, zoals je op www.wachtmee.be kan zien. De armoede in de wereld zal niet verdwijnen zonder democratische en rechtvaardige (internationale) verhoudingen, een drastische aanpak van de klimaatwijziging, rechtvaardige handel, duurzame landbouw, toegang tot water, waardig werk en gendergelijkheid.

THE DAY AFTER

Met *De Wachtnacht* is de kous niet af. De najaarscampagne van 11.11.11 blijft de Millenniumdoelstellingen onder de aandacht houden met een focus op Centraal-Afrika. En op 14 oktober organiseren 11.11.11 en CNCD in Brussel een internationale conferentie over de afloop van de VN-top van september. We zullen er zowel het Belgische voorzitterschap als de Europese Commissie aan de tand te voelen over hoe ze tegen 2015 hun beloftes zullen waarmaken.

LONNE POISSONNIER

Tijdens de Europese Top van 17 juni moedigden Europese en Belgische ngo's de EU-leiders aan om te scoren voor de Millenniumdoelstellingen. Verschillende landen misten doel. Jammer genoeg een voorteken van het povere engagement van de Europese Unie. FOTO © TINKE D'HAES/ONFAM

- www.wachtmee.be
- www.11.be/euvoorzitterschap

Werken in een openluchtgevangenis

FOTO: TINEKE D'HAESSE - OXFAM SOLIDARITEIT

De Israëlische blokkade van Gazastrook kwam eind mei terug onder internationale aandacht door de aanval op een vredesvloot met hulpgoederen. Broederlijk Delen, Oxfam-Solidariteit en Intal zijn al jaren actief in de regio. Hun partners bouwen ondanks alle moeilijkheden aan een duurzame Palestijnse samenleving.

LEVEN OP EEN PUINHOOP

Israël startte de blokkade van Gazastrook in 2007, toen Hamas er de macht overnam. Essentiële producten zoals reserveonderdelen voor water- en sanitatievoorzieningen en medicijnen, kunnen het land amper in. Daar kwam dan nog de Israëlische inval van december 2008 bovenop. Israël wou met de inval de macht van Hamas breken en de in 2006 ontvoerde korporaal Gilad Shalit vrijkrijgen.

Naast het menselijk leed zorgde de inval ook voor een ongezien ravage aan huizen, scholen, ziekenhuizen, enz. Die liggen nog altijd in puin omdat de bouwmaterialen voor de heropbouw Gaza niet binnen mogen. Bovendien heeft de blokkade een nefaste impact op de lokale economie: werkloosheidscijfers liggen hoger dan ooit ervoor, mensen hebben geen toegang tot basisgezondheidszorg en onderwijs en gezinnen beschikken niet over het nodige basisinkomen om te voorzien in hun dagdagelijkse noden. Israël schendt zo al meer dan drie jaar de funda-

mentele rechten van anderhalf miljoen Gazanen. De blokkade is een collectieve bestraffing van de burgerbevolking en een schending van het internationaal humanitair recht. De internationale gemeenschap blijft ondertussen de andere kant op kijken.

KAN FLOTILLA HET TIJ KEREN?

Uiteindelijk namen verschillende internationale organisaties het heft in eigen handen en stuurden eind mei 700 burgervrijwilligers en 6 volgeladen schepen naar Gaza. Enerzijds om de broodnodige dringende hulp te bieden, anderzijds als gewelddoos protest tegen de illegale blokkade van Gaza door Israël. Dat deze burgers slachtoffer zijn geworden van een brute aanval in internationale wateren, heeft tot hevige reacties geleid van de hele internationale gemeenschap. De Europese Unie, de Verenigde Naties en tal van organisaties veroordeelden de Israëlische militaire actie tegen een humanitair konvooi.

Onmiddellijk na de aanval liet Israël meer producten Gaza binnen, later gaf ze aan de VN toestemming om het grootste deel van de lading van de Flotilla alsnog naar Gaza te vervoeren. Intussen kwam er ook druk diplomatiek overleg op gang binnen de Europese Unie en met Israël.

Het is maar de vraag of dit genoeg is om het tij te keren. Vooral de Europese Unie onderhoudt sterke handelsrelaties met Israël en lijkt vooralsnog niet de moed te hebben om Israël onder druk te zetten om het internationaal recht te respecteren.

De vredesvloot en de brutale aanval erop, zorgden in ieder geval voor meer aandacht voor de kritische toestand waarin de Gazanen al jaren overleven. Een sterk punt voor de ngo's die bij onze regering aandringen om Israël onder druk te zetten een einde te maken aan de schendingen van de mensenrechten en de blokkade op te heffen.

MARIJAN CAUWENBERG

CULTURELE IDENTITEIT is erg belangrijk

Kan kunst de wereld redden? De groep Theatre Day Productions uit Gaza werkt in ieder geval in die richting en Broederlijke Delen ondersteunt hen. Net als de Israëlische ngo Gisha die zorgt voor juridische bijstand en aan beleidsbeïnvloeding doet.

De groep *Theatre Day Productions* begeleidt kleinere kinderen bij het maken van video-animaties. "Op die manier kunnen kinderen hun gevoelens uiten en hun trauma's verwerken", zegt Katelijne Suetens, bij Broederlijk Delen regioverantwoordelijke voor Israël en Palestina. Je zou denken dat amusement niet de prioriteit is voor een volk dat volledig afgesloten is, constant in angst leeft voor geweld, en vaak niet de essentiële basisvoorzieningen heeft. Toch is het erg belangrijk voor de ontwikkeling van de kinderen en om weerwerk te bieden aan het conservatisme als gevolg van jarenlange afzondering en economische crisis.

"Bovendien", zegt Brigitte Herremans, politiek

stafmedewerker, "heeft cultuur altijd een erg grote rol gespeeld in het leven van de Gazanen. In de jaren 60, 70 was de Gazastrook een vrije en heel progressieve regio met een rijke cultuur. Die drang om hun cultuur, hun identiteit, in stand te houden, blijft sterk aanwezig bij de Gazaanse bevolking."

DEBAT OPENEN VIA DE MEDIA

Daarnaast werkt Broederlijk Delen samen met de Israëlische ngo *Gisha*, die vanuit Tel Aviv werkt. De ngo ijvert voor het Palestijnse recht op vrij verkeer van goederen en personen. Ze biedt ook juridische bijstand aan studenten, vrouwen en andere Gazanen om de Gazastrook te kunnen verlaten om onderwijs te volgen, om medische of zakelijke redenen. Ze doet aan beleidsbeïnvloeding, publiceert rapporten en probeert via de media de publieke opinie te beïnvloeden. "Vorig jaar maakte ze een schitterend kortfilmpje *Closed Zone* dat ze verspreide via de media en op internet (www.closedzone.com)", vertelt Brigitte. "Op die manier is *Gisha* erin geslaagd om binnen Israël een debat uit te lokken over het afsluitingsbeleid."

MEER OOG VOOR GAZA

Brigitte en Katelijne zien een volledige opheffing van de blokkade als enige uitweg om Gaza uit de impasse te halen. Na de aanval op de Flotilla mogen meer producten de Gazastrook binnen. "Maar dat is niet genoeg", zegt Katelijne. "Grondstoffen hebben de Gazanen nodig en middelen om hun economie op te bouwen." Toch is het een begin. Ook de berichtgeving is duidelijk veranderd. "Nu de blokkade weer in de belangstelling staat kunnen we hopelijk meer druk uitoefenen op de beleidsmakers. Ook moet er een verzoening komen tussen de verschillende Palestijnse groeperingen. De Europese Unie besliste onlangs vooral te investeren in de Westelijke Jordaanoever. Wij zijn ervan overtuigd dat Gaza evenveel aandacht verdient en wij hame- ren in ons lobbywerk dan ook op het cruciale van de Palestijnse verzoening."

• www.broederlijkdelen.be

"Strijden tegen schendingen van de mensenrechten in bezet Palestijns gebied is één van de moeilijkste en meest frustrerende opdrachten die er zijn. Soms mislukken zelfs de beste ideeën. Je kan je dus enkel de allerbeste ideeën veroorloven. Er is een grote behoefte aan creativiteit en professionalisme. De organisatie B'tselem nam onlangs het uitstekende initiatief om camera's aan Palestijnse burgers te geven. Zo filmden een jong meisje een Israëlische soldaat die een geboeide Palestijn in de voet schoot. Dat haalde de Israëlische televisie. Het hielp om een Israëlisch gerechtshof onder druk te zetten en het leger te overtuigen de soldaat en zijn commandant te vervolgen voor zware misdaden."

SARI BASHI VAN DE ISRAËLISCHE NGO GISHA

"Ik begon bij *Theatre Day Productions* toen ik 15 was en studeer nu om een diploma dramatische kunst te behalen. Ik werd geboren tijdens de eerste intifada, en toen die voorbij was, kwam de tweede eraan. Ik had het gevoel dat ik constant in oorlogstijd leefde. De liedjes hier zijn oorlogsliedjes. Je bent altijd bang voor oorlog. Ik wou dat we geen oorlogen hadden. Ik reis graag en ben twee keer buiten Gaza geweest. Maar omdat de grenzen nu gesloten zijn, moeten we proberen om hier gelukkig te zijn."

AHMED QADADAH VAN DE PALESTIJNSE GROEP THEATRE DAY PRODUCTIONS

De situatie in de **GEZONDHEIDSZORG** is dramatisch

Na de Israëlische inval van december 2008 concentreren de ngo's Oxfam-Solidariteit en Intal zich op landbouw en gezondheidszorg in de Gazastrook. Ze werken al meerdere jaren samen in het ondersteunen van de plaatselijke landbouworganisaties en gezondheidscentra.

KOSTBAAR WATER

Oxfam-Solidariteit en Intal werken samen binnen de Belgische Noodhulpcoördinatie voor Palestina, dat steun krijgt van DGOS. "Hoewel onze projecten in eerste instantie een antwoord proberen te bieden op onmiddellijke noden, willen we eveneens oog hebben voor duurzaamheid en preventie", zegt Mehdi Maréchal, programmabeheerder van Oxfam-Solidariteit

voor het Midden-Oosten.

"Voor de landbouwsector werken we vooral in de zone tussen Gaza-stad en de zogenaamde bufferzone. Drie verschillende lokale landbouworganisaties PARC, UAWC en Ma'an beoordelen de grootste noden. Op basis van hun rapport zijn onze partners volop bezig met het heraanplanten van boomgaarden, voornamelijk olijf- en amandelbomen, de heropbouw van serres, en het herstellen van waterbronnen voor bevoeiing", aldus Mehdi.

versterken via opleidingen, meer medisch personeel, de aankoop van materiaal, enz. Op die manier hopen we dat het team goed voorbereid is op urgenties en pieken in het conflict." Hun partnerorganisatie PMRS biedt in de medische centra psychologische bijstand aan gewonden en mensen in nood. Ook probeert ze via mobiele klinieken aan de meest geïsoleerde bevolkingsgroepen toegang te verstrekken tot basisgezondheidszorg.

"De situatie in de gezondheidssector blijft dramatisch vanwege de blokkade", zegt Mehdi. "Essentiële geneesmiddelen ontbreken, er zijn geen reserveonderdelen voor medische apparatuur. Bovendien zijn er constant elektriciteitspannes, waardoor de ziekenhuizen afhankelijk zijn van noodgeneratoren. Maar de brandstof is erg duur. De meeste patiënten zijn ook niet in staat om een minimumbijdrage voor dienstverlening te betalen, laat staan voor geneesmiddelen."

MOEILIK WERKEN

In het Al-Awda-ziekenhuis, uitgebaat door de lokale partner UHWC, ondersteunen de twee ngo's een project om de capaciteit van het urgentieteam te

EEN LIFT IS GEEN HUMANITAIR GOED

"Het is moeilijk werken voor onze partnerorganisaties", geeft Mehdi toe. "Zij proberen zich te behelpen met de materialen die ze op

FOTO © CATHERINE WEDE - OXFAM INTERNATIONAL

Afhankelijk

"Vroeger stelde ik 20 mensen tewerk op mijn boot. Nu ben ik afhankelijk van internationale organisaties, zoals Oxfam. Ik ben wel dankbaar voor de hulp, maar ik droom ervan terug met mijn boot de zee op te gaan zoals mijn vader en grootvader deden."

JAMAL BASSALA, VISSER IN RAFAH

de lokale markt vinden en er wordt zoveel mogelijk gerecycleerd.”

Medicijnen geraken over het algemeen wel het land binnen. “Toch moeten onze partners vaak zwaar lobbyen bij de Israëlische autoriteiten, of is zelfs tussenkomst nodig van internationale organisaties zoals de VN, IMF of Wereldbank.” Een concreet voorbeeld is de beddenlift in het Al-Awda ziekenhuis. Die brengt de patiënten naar de operatiezaal op de derde verdieping. “Aangezien een lift niet op de lijst van humanitaire goederen staat, mocht die niet binnen. Twee jaar heeft de lift geblokkeerd gestaan in Israël. Tijdens de oorlog konden gewonden niet tot aan de operatiezaal worden vervoerd. Enkel kinderen werden op de rug de trappen op gedragen. Anderen werden noodgedwongen op het gelijkvloers geopereerd, waar niet het materiaal of de apparatuur beschikbaar was. De Wereldbank heeft uiteindelijk druk kunnen uitoefenen op Israël om toch de nodige vergunning af te leveren.”

FOTO LINKSBOVEN: De Palestijnse ngo UHWC werkt in het Al-Awda-ziekenhuis aan de versterking van het urgentieteam via opleidingen, meer medisch personeel en de aankoop van materiaal.

FOTO ONDER: Om de landbouw in de Gazastrook terug op gang te krijgen is irrigatie van essentieel belang. Daarom werkt de Palestijnse ngo UAWC aan het herstel van vernietigde waterpompen.

FOTO'S © SIMON BICHET - OXFAM SOLIDARITEIT

FOTO © OXFAM INTERNATIONAL

Blokkade opheffen

“De laatste maanden, en de dagen na de tragedie op de vredesboot Flotilla, heeft Israël meteen toelating gegeven voor de invoer van een grotere hoeveelheid voedingsproducten, zoals koriander, confituur, koekjes. Dat is natuurlijk welkom, maar Gaza heeft vooral jobs nodig, en materialen voor de heropbouw en de industrie, en de mogelijkheid om producten uit te voeren. Niet enkel hulp op korte termijn en producten

zoals confituur, die iemand zonder werk, niet kopen kan.”

JEREMY HOBBS, UITVOEREND DIRECTEUR VAN OXFAM INTERNATIONAL

INTERNE PALESTIJNSE EENHEID

Ook Mehdi beaamt dat het erg belangrijk is dat de blokkade terug in de belangstelling staat. “Het is erg dat burgers het leven hebben moeten laten vooraleer er iets gebeurde.”

Het is duidelijk dat Israël de blokkade niet zomaar volledig wil opheffen. Het gaat hem trouwens niet alleen om het openen van de grensovergangen tussen Israël en de Gazastrook, maar eveneens over het opheffen van het toegangsverbod tot de zee en de bufferzone. Israël blijkt ondertussen alleen bereid te zijn de landsgrenzen beperkt te openen, mits een akkoord over een zogenaamde negatieve lijst. Daar staan producten op die de Gazastrook niet in mogen. “Dat is volgens ons en onze partners een eerste stap, maar absoluut onvoldoende. Enkel wanneer er opnieuw een vrije doorgang is voor goederen en personen kan de

Gazastrook er economisch bovenop geraken.” “Israël maakt zich al jaren schuldig aan schending tegen het internationaal recht. Officieel gaat de blokkade om het verzwakken van Hamas, maar na drie jaar is duidelijk dat dit zinloos is. Het gaat hier over een vorm van economische oorlogvoering, een ernstige collectieve bestraffing en een grove schending van de 4e Conventie van Genève. De Europese landen zijn medeplichtig omdat ze dit al deze jaren hebben toegelaten. Israël is intussen kunnen toetreden tot de OESO, er worden nog tal van handelsakkoorden gesloten, en dat terwijl Europa respect voor de mensenrechten hoog in het vaandel voert”, merkt Mehdi bitter op.

- www.oxfamsol.be
- www.intal.be

Zwakke reactie van de Europese Unie

De situatie van de bevolking in de Gazastrook is ondraaglijk. Volgens de VN leeft meer dan 60 % van de families in voedselonzekeheid. Vier op vijf Gazanen is afhankelijk van humanitaire hulp omwille van de economische gevolgen van de blokkade. Neem nu de visserij. Hoewel Gaza over 40 km kust beschikt, wordt vandaag vis gesmokkeld uit Egypte via tunnels. Meer dan 40.000 mensen leven rechtstreeks van de visserij. Zij zijn nu afhankelijk van voedselpakketten.

Zowel Vlaamse als Europese ngo's vinden dat het de Europese Unie ontbreekt aan concrete acties om Israël onder druk te zetten. Ondanks Israëls voortdurende schendingen van het internationaal recht, breidt de EU de samenwerking verder uit. Nu België voorzitter van de Europese Unie is, verwachten de ngo's dat het zich actief engageert om de blokkade van Gaza onmiddellijk en onvoorwaardelijk te stoppen.

- www.11.be/landen/midden-oosten

Kritische stem van de stemlozen **VERMOORD**

Op 2 juni wordt mensenrechtenactivist Floribert Chebeya dood teruggevonden in zijn auto. De moord op de voorzitter van *La Voix des sans-voix* wekt opschudding. Abé José Mpundu, een andere pionier van de mensenrechten, kende Floribert erg goed. Hij schetst ons het beeld van de geëngageerde activist.

Wie was voor jou Floribert Chebeya?

Abé José Mpundu. De eerste keer dat ik hem zag, kwam hij me raad vragen. Ik zat in de commissie *Justice et Paix*. Chebeya zette zich toen met vrienden clandestien in voor mensenrechten. Dat was nog in het Mobutu-tijdperk. Na de zogenaamde democratisering werden de organisaties meer openbaar: Het VSV van Floribert, ASADHO, Amos, Liga voor mensenrechten, enz. Floribert was een man van grote eenvoud maar even vastberaden. Ik heb hem in Kinshasa vaak weten onderduiken. Plots was hij een tijd onbereikbaar, maar hij bleef altijd verder werken. Ineens dook hij dan vanuit het niets weer op om dossiers of acties te bespreken. Hij kwam altijd zelf naar jou, of het nu in of buiten Kinshasa was.

Hoe heeft Chebeya alle crisissen en verschillende regimes overleefd?

Abé José. Floribert deed zijn werk voor de mensenrechten professioneel, ondanks de omstandigheden.

Hij wist hoe ver hij kon gaan, welke voorzorgen hij moest treffen, wanneer en bij wie hij moest onderduiken. Hij had goed begrepen dat de druk op de buitenlandse overheden gericht moest zijn. Zij ondersteunen, tot op vandaag trouwens, de verschillende regimes hier. Hij maakte betrouwbare rapporten, ging op het terrein, deed enquêtes ...

Maar dat was enkel het zichtbare deel van zijn werk. Niemand zag wanneer hij naar de gevangenis ging om mensen te verdedigen wiens rechten niet werden gerespecteerd, vaak op risico van zijn eigen leven. Hij maakte geen onderscheid: mensen van het huidige en vorige regime, van de oppositie ...

Wat was zijn invulling van mensenrechten?

Abé José. Zijn visie op mensenrechten was het recht op een volwaardig leven in al zijn aspecten. Hij was bewogen door een diepe overtuiging, bijna op het religieuze af, hoewel ik hem nooit naar de kerk heb zien gaan. Hij had een diepgaande toewijding voor zijn werk, al het overige kwam op het tweede plan. Floribert werkte nooit voor geld, of voor een politiek postje, dat weigerde hij resoluut. Hij had het gemakkelijk kunnen doen, maar hij verkoos om nederig en eenvoudig te blijven leven. Ik herinner mij nog op Nieuwjaar. Hij kwam me bezoeken om een bepaald dossier te bespreken. Iemand vroeg hem "Wat drink je?"

FOTO BOVEN: Houwende medestanders van Floribert Chebeya dragen als eerbetoon en als protest zijn foto mee in de begrafenisstoet. FOTO BENJOIT VAN MAELE

"Floribert was een man van grote eenvoud maar even vastberaden. Hij deed zijn werk voor de mensenrechten professioneel en hij had goed begrepen dat de druk op de buitenlandse overheden gericht moest zijn."

ABE JOSE MPUNDU, CONGOLEES MENSENRECHTENACTIVIST

“Water”, antwoordde hij. Dat is iedereen bijgebleven. Hij was ook degene die ons samenbracht en motiveerde om stelling te nemen. Hij was een workaholic. Zolang er iemand bedreigd werd of gered moest worden, kende hij geen rust.

Wat denkt u wat er nu gaat gebeuren als gevolg op de moord?

Abé José. Vergeef me dat ik een kat een kat noem maar Floribert is vermoord door het regime en dus ook door de kopstukken ervan. Het onderzoek, of het nu nationaal of internationaal is, zal dat nooit aantonen. Hier is justitie volledig toegewijd aan de machthebber. Internationaal zullen ze misschien een paar uitvoerders opofferen, maar men zal niet de kapitein van het schip in twijfel trekken omdat diezelfde overheden die kapitein aan het stuur gezet hebben. Ik heb in geen enkel onderzoek vertrouwen. Wat belangrijk is, is dat de moord op Floribert ons kracht geeft om verder te gaan. Ze zullen ons dan ook maar moeten van kant maken, want we zijn vastberaden zijn werk op zijn manier verder te zetten.

Hoe ziet u de toekomst van de strijd voor de mensenrechten?

Abé José. We moeten eens echt de strijd aanbinden om de mensenrechten in Congo te laten respecteren. We moeten ons beter organiseren zodat mensenrechten geen zaak meer is van ngo's maar van gans de bevolking. We moeten het volk organiseren en versterken om zijn rechten op te eisen. We moeten als ngo's een ondersteuning zijn van de bevolking en geen substituuut.

BENOIT VAN MAELE
COORDINATOR ZUIDKANTOOR 11.11.11 KINSHASA

50 JAAR CONGO **Nog een lange weg te gaan**

Dit jaar viert de Democratische Republiek Congo vijftig jaar onafhankelijkheid. Ook Belgische politici schoven mee aan de feestdis van onze voormalige kolonie. Maar is er eigenlijk wel reden voor een feestje?

Vijf decennia van dictatuur, oorlog, desintegratie van de staatsinstellingen, corruptie en aanhoudende instabiliteit gaven Congo de reputatie van een fragiele of gefaalde staat. Op vlak van ontwikkeling bengelt het land helemaal achteraan de staart van het wereldpeloton. Jaren van regionaal en intern conflict hebben hun sporen nagelaten. Nog steeds heerst er onveiligheid in het oosten en andere gebieden. Daarnaast vormt de straffeloosheid een constante bedreiging.

Hoop?

De Congolese staat is met zijn beperkte budget en zwakke instellingen niet in staat essentiële dienstverlening zoals onderwijs, gezondheidszorg en infrastructuur aan de bevolking te verzekeren. Integendeel, door de corruptie op alle niveaus wordt die staat eerder beschouwd als een rem op de ontwikkeling van Congo. Is alle hoop dan verloren? Nee, er is wel degelijk vooruitgang geboekt. Er wordt gewerkt aan de infrastructuur. Er is een zekere stabilisatie van de munt. Er is ook vooruitgang geboekt op vlak van regionale toenadering en vredesopbouw. De regering stemde enkele goede wetten en stelde ontwikkelingsplannen op. Maar Congo staat zeker voor nog een groot aantal uitdagingen. Ook de donor-gemeenschap, waaronder België zal nog jarenlang inspanningen moeten leveren.

Geen makkelijke opdracht

De prioriteiten zijn in ieder geval duidelijk. Zo moet de staat ervoor zorgen dat er stabiliteit en veiligheid komt in het land. Dit is een absolute voorwaarde om aan ontwikkeling te werken. Een hervorming van justitie, politie en leger is dringend aan de orde. Ook moet het land de natuurlijke rijkdommen beter beheeren. Belangrijk is dat er meer transparantie komt over investeringen en opbrengsten in die sector. Een versterking van Congolese instellingen is noodzakelijk om de bestaande mijn- en bosbouwwetgeving beter te kunnen doen naleven. Congo moet investeren in de landbouw. De Belgische ontwikkelingssamenwerking heeft van landbouw een prioriteit gemaakt in haar programma voor de komende jaren. Ook de Congolese overheid en haar partners moeten landbouw terug op de agenda plaatsen, en daarbij luisteren naar de bekommernissen van kleinschalige boeren.

Gecoördineerde aanpak

Het zal geen makkelijke opdracht zijn een afgebrokkelde staat herop te bouwen en een politieke cultuur te promoten die komaf maakt met generaties van cliëntelisme, corruptie en verrijking. Toch is die niet onmogelijk als donoren goed coördineren en een evenwichtige aanpak hanteren die aandacht heeft voor de versterking van de Congolese staat én van de burgers. Zij moeten daarbij respect voor de mensenrechten, democratisering en vrijheid van meningsuiting bespreekbaar maken.

TOMAS VAN ACKER, 11.11.11-BELEIDSMEDEWERKER CENTRAAL-AFRIKA

FOTO DIETER TELEMANS

Millenniumdoelstellingen in

Fotograaf Dieter Telemans trok naar
Centraal-Afrika om na te gaan hoe het
gesteld is met de Millenniumdoelstellingen.
Deze foto's uit Burundi, Rwanda en Congo
brengen zes van de acht Millennium-
doelstellingen in beeld.

Kinderen en vrouwen moeten 3 km gaan om drinkbaar water te halen bij deze bron. Toegang tot drinkbaar water voor iedereen is nog ver weg in Afrika.

Landbouw is de sleutel om de armoede te halveren in Centraal-Afrika, want voor het grootste deel van de bevolking is dat hun bron van inkomsten. Producten moeten dan wel op de markt geraken.

CENTRAAL-AFRIKA

GROTE FOTO: Zeven Congolese kinderen eten hun maaltijd. In Sub-Sahara-Afrika sterft één op zeven kinderen voor zijn vijfde levensjaar ...

'Laat ons voorbeelden zijn voor de ontwikkeling' is te lezen op de gele T-shirts van deze vrouwen. Zij hebben zich georganiseerd en leren hun velden te beheren, maar ook lezen en schrijven. Vrouwen hebben nog vaak niet dezelfde opleidings- en tewerkstellingskansen als mannen.

Deze seropositieve vrouwen komen wekelijks samen om manden te vlechten. Zes op tien seropositieven in Afrika zijn vrouwen.

Een overvolle klas in Congo. Er zijn te weinig scholen en te weinig leerkrachten. De helft van het aantal kinderen dat niet naar school gaat, leeft in Sub-Sahara-Afrika.

Goed of slecht zaaigoed ...

Voor de najaarscampagne van 11.11.11 legde Dieter Telemans het plattelandleven in de drie Centraalafrikaanse landen vast op de gevoelige plaat. Dertien beelden en evenveel persoonlijke verhalen vormen samen een prachtige tentoonstelling. Voor de prijs van € 10 krijg je dertien kleurrijke posters op A2-formaat. Bestellen op www.11.be/educatief (Tentoonstellingen - Goed of slecht zaaigoed ...).

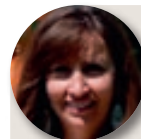
Wereldfeest voor KINDEREN

Voor deze editie van 'In de kijker' trokken we naar de kinderboerderij Kiewit in Hasselt. *Wereld@hasselt for kids* verzorgde er op zondag 27 juni een groot wereldfeest voor kinderen. Een hele reeks organisaties werken samen voor dit uniek wereldfeest.

Brigitte Vanmeer: "De verschillende Hasseltse afdelingen van de Gezinsbond verzorgden de fairtradebrunch. Op het menu stond soep met groenten van de plaatselijke boer. We hadden bakkerbrood, gemaakt van granen die op een milieuvriendelijke manier worden verbouwd."

Ingeborg Debock: "Ik werk op de dienst ontwikkelingssamenwerking. Wereld@hasselt is een organisatie van de stad, maar uiteraard in samenwerking met de SWOS, de stedelijke adviesraad, die hier allemaal aanwezig zijn met een infostand. Ook werken we samen met de trekkersgroep Fairtrade, de KVG en de Gezinsbond. De bedoeling is dat kinderen op een ludieke manier leren over de Noord-Zuidproblematiek en andere culturen."

Guido Cooreman: "Ik ben de voorzitter van het 11.11.11-comité van Hasselt en gewezen voorzitter van de SWOS. Het is plezant dat alle leden van de SWOS zich hier kunnen voorstellen. Het is de derde keer dat we aan de kinderboerderij onze tenten opslaan, en dat is erg positief. Mensen die de kinderboerderij bezoeken komen ook eens kijken naar wat hier allemaal gebeurt. Op die manier bereiken we een breder publiek."

Boter en kaas kwam van de boerderij, drank van de wereldwinkel, de confituur was gemaakt van Limburgs fruit. Twee mensen bakten 300 eieren. Op de tafels stonden er karaffen met kraantjeswater om te tonen dat dit ook drinkbaar is. We wilden mensen bewust maken van fair trade en korte keten."

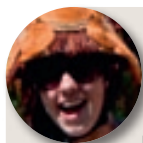
Patrick Thijs: "Ik werk voor Culturen in Beweging, een vzw die al 20 jaar bestaat. Wij trekken rond met onze Babylonbamboebus. Bij ons kunnen kinderen vandaag hun eigen talent ontdekken. Muziek, ruimtelijk inzicht, puzzelen, handigheid, raadseltjes ... Op die manier wijzen we op het recht dat ieder kind heeft op onderwijs, maar ook op algemene ontwikkeling. Via kunst en expressie tonen onze artiesten en muzikanten dat als je mensen met verschillende talenten bij elkaar zet, je samen iets heel kan creëren."

Marleen Van Aken: "Als voorzitter van de SWOS vind ik een samenwerking met de dienst ontwikkelingssamenwerking erg belangrijk. Het mag niet beperkt blijven tot advies geven, we wilden ook samen een activiteit organiseren. Steeds meer leden van de SWOS werken mee. Die hebben een info- of verkoopstand, of een spel. Zelf was ik verantwoordelijk voor het peuterdorp, en ik vertelde verhalen in de Marokkaanse tent. Ach, het is voor iedereen veel werk, maar als alles in orde is en we zien dat de bezoekers tevreden zijn, is het het toch waard."

Jenny Denier: "Ik deed drie maanden stage op de dienst ontwikkelingssamenwerking en heb geholpen bij de voorbereidingen. Onder meer zorgde ik voor de publiciteit, ik legde de contacten met organisaties, en ik hielp bij een heel aantal praktische zaken. Donderdag was hier ook Marokko@hasselt voor de 2e en 3e graad van de lagere school. Dat organiseren en in goede banen leiden was ook mijn taak. Ik vind het een heel leuke manier voor kinderen om op een speelse manier kennis te maken met andere culturen."

MARJAN CAUWENBERG

breed • uit

VLAAMSE VREDESWEEK Van 24 september tot 3 oktober is de Vlaamse Vredesweek.

Dit jaar blikte die terug op de voorbije tien jaar, die de Verenigde Naties in 1999 uitriepen tot het *Internationaal Decennium voor een Cultuur van Vrede en Geweldloosheid voor de kinderen van de wereld*. Gedurende deze periode zijn wereldwijd vele initiatieven genomen ter bevordering van deze cultuur. Tijdens de Vredesweek zullen er tal van activiteiten zijn, zoals lezingen, vredesinitiatieven, colloquia, enz.

www.vredesweek.be

BLOEMENPETITIE Bij Netwerk Bewust Verbruiken (NBV) loopt al een tijdje de *Blijde Bloemencampagne*, als deel van de Europese campagne *Fair Flowers for Human Rights*. Alle partners hebben samen een petitie opgesteld. Zo willen ze Europa aanzetten werk te maken van waardig werk op bloemenplantages in het Zuiden. NBV vraagt dat de wetgeving verplicht het herkomstland van bloemen te vermelden, dat er meer controle komt op het gebruik van gevaarlijke pesticiden, dat faire openbare aanbestedingen worden aangemoedigd in Europese instellingen, en dat de werkomstandigheden van de plantagearbeiders verbeteren. Jij ook kan de petitie ondertekenen via de website.

FOTO GERTRUD FALK, FIANI DUTSLAND

WERELDDAG VAN VERZET TEGEN EXTREME ARMOEDE De Werelddag van verzet tegen armoede op 17 oktober wil dit jaar aandacht vragen voor mensen hier die onder de armoedegrens leven. Met de slogan *Laagste inkomens omhoog* ijvert ze voor hogere minimumlonen. In alle provincies zijn tal van activiteiten die de strijd tegen armoede in het licht zetten. In Brussel vertrekt om 13.00 u een manifestatie aan het Noordstation. Om 19.00 u sluit een lantaarntocht de dag af.

www.17oktober.be

RED HET MILIEU MET JE OUDE GSM Volgens recente studies liggen er meer dan 30 miljoen ongebruikte gsm's ergens in een lade. Weet je niet wat te doen met je oude gsm? Gooi ze niet weg, maar verkoop ze aan *Zonzoo* en schenk een deel of de volledige waarde ervan aan een goed doel van jouw keuze! Bond Beter Leefmilieu, WWF en 11.11.11 ondersteunen dit inzamelinitiatief en behoren tot de zes organisaties die geassocieerd zijn met Zonzoo. Met jouw bijdrage kan je de werking en milieuprojecten van deze organisaties steunen.

www.zonzoo.be

Mijnbouw bedreigt boerengemeenschappen

In het noorden van Peru staat een immens mijnbouwproject op til. Met nefaste gevolgen voor de bevolking en het milieu. De Peruaanse ngo VIMA (Vicaría del Medio Ambiente) verzet zich tegen de komst van de mijn.

DUURZAME ONTWIKKELING

De Peruaanse ngo VIMA (Vicaría del Medio Ambiente) werkt in het noorden van het land rond natuurbehoud en duurzame ontwikkeling. Ze richt zich vooral op milieueducatie en verbetering van de landbouw. Ook de strijd voor een rechtvaardige en verantwoorde houtkap en mijnbouw behoort tot haar acties. Ze geeft vormingen over milieubescherming aan leerkrachten en wil dit vak ook integreren in de lagere school. Ze is een lokale partner van CATAPA.

MINING IN PARADISE?

In 2001 verkreeg Montericco Metals zes mijnbouwconcessies in Peru. Eén daarvan is het Río Blanco-project in het noorden van het land. Het moet één van de grootste open pit kopermijnen worden. Op het terrein wonen nu landbouwgemeenschappen. Boeren verbouwen er suikerriet, mango's en zelfs ecologische koffie en bananen voor de export. Onze wereldwinkelkoffie komt deels van die streek. Bovendien zorgen de paramos en nevelwouden voor unieke ecosystemen. Het zijn hotspots van biodiversiteit die een zeer belangrijke watervoorraad voor het Amazonebekken herbergen. Mijnbouw vereist enorme hoeveelheden water, wat desastreuze gevolgen zal hebben voor de rivieren. Het gebruik van chemische producten kan het water en de bodem enorm vervuilen. Landbouw zal onmogelijk worden. Ook de gezondheid van mensen en dieren is in gevaar. De rijke biodiversiteit zal ongetwijfeld verdwijnen.

¡EL PUEBLO DICE NO!

De Peruaanse ngo VIMA steunt de boerenorganisaties en ngo's in hun protest. Bij vreedzame acties vijf jaar geleden vielen al twee doden. In 2007 organiseerden de boerenverenigingen zelf een volksreferendum waarbij 94,8 % van de bevolking zich uitsprak tegen de komst van de mijn. Montericco liet echter weten hier geen rekening mee te houden. Ook de Peruaanse regering, die vooral aapt op buitenlandse deviezen, luistert niet naar de verzuchtingen van de inheemse bevolking. Internationale druk zal daarom van essentieel belang zijn. Vanaf september organiseert CATAPA met haar Peruaanse partners de internationale campagne *Mining in Paradise* die ijvert voor het stellen van grenzen aan de ongebreidelde uitbreiding van de mijnbouw.

MARJAN CAUWENBERG

FOTO CATAPA

• www.catapa.be
• www.vima.org.pe